

TÜRKLERDE VE TÜRK SUÇLULARINDA EL AYASINDAKİ DÖRT PARMAK ÇİZGİSİ (MAYMUN ÇİZGİSİ) ÜZERİNDE ARAŞTIRMA

Dr. SENİHA TUNAKAN

Antropoloji Doçenti

El ayasında üç büyük çizgi vardır ki bunlar avuç içindeki belirli alanları sınırlayan kanal tarzındaki derin çizgilerdir. Bunlara *bükülme çizgileri* (fleksiyon plileri) veya sadece *el çizgileri* adı verilir. Kemiklerin eklem yerlerinde bulunurlar, elin tutma vaziyeti esnasında derinleşirler, el açıldığı zaman düzleşirler fakat hiç bir zaman tam düz bir hal almazlar. O şekilde ki bunların yerleri el tamamen açık olduğu zamanda bile vazih olarak bellidir. Bunlardan en iyi karakterlenmiş olan baş parmağı bir yay şeklinde ihata eden *baş parmak çizgisi'dir* ki bu, baş parmağın opposition ve adduction hareketleriyle ilgilidir. Diğer iki çizgi el ayasında enlilemesine olarak uzanırlar. Bunlardan birincisi, *Plica flexoria proximalis*, el ayasının ulnar kenarından radial kenarına kadar uzanır, bunun bir diğer adı *beş parmak çizgisidir*. Diğer *Plica flexoria distalis'dir*. Bu da el ayasının ulnar kenarından başlar, II nci ile III üncü parmak arasında nihayetlenir. İnsanda işaret parmağının serbest oluşu ile alâkalıdır. Buna *üç parmak çizgisi* denir. El çizgilerinin insanın bütün hayatınca değişmeden kalması, fertler arasında uzunluklarının, derinliklerinin ve şekillerinin büyük ayrılıklar göstermesi bunlara eskidenberi el falında büyük bir önem verdirmiştir. Bu üç ana çizgi el falında sırasile *hayat*, *kafa* ve *kalp* çizgisi olarak anılırlar. Bunlar ayrı ayrı uzanırlar, fakat baş parmak tarafında çok defa hayat ve kafa çizgileri birbirleriyle temas ederler. Bu suretle fleksiyon çizgileri daha özetleyici bir terimle *M figürü* (M harfine benzediği için) olarak tavsif edilir. Bu çizgilerin birbirlerini çaprazlamaları çok nadirdir. Bu takdirde meydana gelen inhiraflar *geçit şekilleri* teşkil ederler (Res. 1, 2, 3, 4). Eğer kalp ve kafa çizgileri tek bir çizgi halinde el ayasında ulnar kenardan radial kenara uzanırsa o zaman insanda, maymunların karakteristiği olduğundan, bir *maymun çizgisi'nden* bahsedilir. Bunun diğer bir adı da *dört parmak çizgisi'dir*. Maymun çizgisi taşıyan eller diğerlerinin yanında daha basit hatta biraz da iptidaî bir görünüşe sahiptirler (Res. 8). El ayasında bunların dışında elin uzunluk eksenini boyunca uzanan bu soydan derin çizgiler mevcut olduğu gibi yaşın ilerlemesiyle artan ve derinleşen tali çizgiler de vardır. Bu sonuncular çok defa yapılan işle ilgilidirler ve muhit etkilerine bağlıdırlar.

Eldeki fleksiyon çizgileri kalıtım biyolojisi bakımından henüz tamamiyle açıklanmış değildir. Birçok meseleler bugün halledilmemiş bir durum-

dadırlar. Bununla beraber belirli ana çizgilerin teşekkülü üzerinde yapılmış araştırmalar vardır. Bugün artık ana çizgilerin teşekkülünün 25-30mm. boyundaki embryoda çoktan başlamış olduğu ve yeni doğmuşta bu teşekkülün tamamlanmış bulunduğu bilinmektedir (Hella Pöch, 1925). 1937 de A. Würth bunların meydana gelişlerini araştırmış ve embryoda parmak ve el hareketleri henüz başlamadan önce müstakbel çizgilerin meydana geleceği yerlerde derinin incelmış olduğunu ve bu teşekküle uygun bir şekilde anatomik olarak hazırlandığını göstermiştir. Bu suretle araştırmacı, bu çizgilerin evvelce zannedildiği gibi — el ve parmakların fleksiyon fonksiyonlarına iştirak etmesi sebebiyle — sayısız bir şekilde tekrarlanan el hareketlerinin bir eseri olduğu düşüncesini ortadan kaldırmıştır. Fleksiyon çizgileri mekanik bir şekilde meydana gelmektedir. İkinci ve üçüncü embryonal aylarda el ve parmaklarda henüz daha muntazam hareketler başlamadan evvel (bu devirde embryonun boyu 20-30 mm. kadardır) bu çizgiler muayyen bir sıra takip ederek kısım kısım gelişmektedirler. Fleksiyon çizgilerinin meydana gelişi ile kemik ve adalelerin gelişmesi arasında bir ilgi müşahade edilmiş değildir. Yine A. Würth, fleksiyon çizgilerinin ayrı ayrı zamanlarda meydana geldiğini, bilhassa M figürünün farklı zamanlarda teşekkül ettiğini histolojik olarak tesbit etmiştir. Gelişme elin iki muayyen istikametinde olmaktadır. Biri radial taraftan ulnar tarafa, diğeri distal taraftan proximal tarafadır. Bu gelişme avuç içinin deri gelişimine de tamamen uymaktadır. Embryoda fleksiyon çizgilerinin geliştiği doku organı da palmar deridir.

Genetik bakımından el çizgilerinin kalıtımı meselesi üzerinde çok durulmuş fakat henüz tam bir izaha ulaşılmış değildir. Yalnız bazı çizgilerin tamamıyla veyahut kısım kısım kalıtım faktörleri tarafından tayin edildiği bilinmektedir. Prof. E. Fischer, 1949 da çıkan *Bemerkungen über die Vierfingerfurche* adlı etüdünde fleksiyon çizgilerini her yönden ele alan o tarihe kadarki araştırmacıların neticelerini bir araya getirmiş (hususile Maria Schiller'in) ve meselenin bugünkü durumunu açıklamak istemiştir. Müellif bu problematik sahanın şimdiki halde her türlü izahtan uzak olduğunu ilâve etmektedir. Fleksiyon çizgilerinin kalıtım faktörleriyle olan münasebetini açıklarken bu faktörlerin kendini açığa vurmalarının (manifestation) büyük değişmelere maruz kaldıklarını da belirtmekte ve kalıtım faktörlerinin fleksiyon çizgilerine fakat daha iyisi bu çizgi aksamının münferit şekilleri üzerine ne dereceye kadar doğrudan doğruya tesir ettiğinin ve ne dereceye kadar meselâ deri kalınlığı, el şekli, cutis'in epidermis'e nisbetle gelişme temposu vesaire üzerine ilk (primaire) bir tesir yapıp yapmadığının bilinmediğini kaydetmektedir. Bununla beraber genetik esasların rolünü ikiz araştırmaları ve aile tetkikleri bugün katî olarak önümüze koymaktadır. Meselâ W. Portius 1937 de dört parmak çizgisinin kalıtımı üzerinde yaptığı araştırmada aileler ve kardeşler üzerindeki incelemelerine dayanarak

dört parmak çizgisinin ve geçit şekillerin resesif bir kalıtım şekli gösterdiğini bildirmiştir. Bugün el çizgilerinin ırk farkları üzerinde pek fazla bilgimiz olmamakla beraber bazı çizgilerin hususile dört parmak çizgisinin ırklandaki farklı çoğunluğunun önemi malûmdur. Diğer taraftan yapılan araştırmalar aynı bir gurup içinde idiotlarda, irsî akıl hastalarında, suçlularda, eğitimi güç çocuklarda ve bazı deri hastalıklarına müsap kimselerde dört parmak çizgisinin yüzde miktarının normallerdekine nazaran ehemmiyetli bir fazlalık gösterdiğini meydana koymuştur. Erkeklerde de kadınlara nisbetle çoğunluk miktarı biraz fazladır.

Konumuza girmeden önce dört parmak çizgisi ve geçit şekillerin tarifleri üzerinde biraz durmamız uygun olacaktır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi kalp ve kafa çizgilerinin tek bir çizgi halinde el ayasının ulnar kenarından radial kanarına uzanması halinde *dört parmak çizgisi* veya *maymun çizgisi* meydana gelmektedir (Res. 7, 8). *Geçit* ve *karma şekiller* ise bu çizgilerin birbirlerini çaprazlamaları ile meydana gelen inhiraf şekilleridir (Res. 1, 2, 3, 4). W. Portius yukarıda adı geçen çalışmasında geçit şekillerin yardımı ile dört parmak çizgisinin 3 parçadan müteşekkil olduğunu ortaya koymuş ve bunu bir şema ile izah etmiştir. Buna göre Resim 1 de görüldüğü gibi 2 numaralı parça 1 ve 3 numaralı parçaları adeta bir köprü gibi birbirine bağlamaktadır. Burada 1 numaralı parça kafa çizgisinin (kf) • radial kısmını, 3 numaralı parça kalp çizgisinin (kl) ulnar kısmını göstermektedir. 1, 2, 3, 4 numaralı resimlerde geçit şekilleri görmekteyiz. Burada 2 numaralı parça ile bunun birleştirdiği parçaları takip etmek, geçit şekilleri birbirleriyle karşılaştırmak ve dört parmak çizgisine geçişi de görmek mümkündür. 1 ve 2 numaralı resimde kalp ve kafa çizgileri tamamiyle mevcuttur. Bunları köprü gibi birbirine bağlayan, eğri olarak uzanan 2 numaralı parçadır. 3 numaralı resimde bu köprü elin radial kısmına atılmıştır, daha da uzundur. Bu üç parça az çok düz vaziyete gelmiştir. Kalp ve kafa çizgileri kolaylıkla takip edilmektedir. 4 numaralı resim yine bir geçit şeklini göstermektedir. Kalp çizgisinin radial, kafa çizgisinin ulnar kısımları çok kısalmış ve kaybolmaya başlamıştır. 2 numaralı parça kolaylıkla görülmektedir. 5 numaralı resim artık dört parmak çizgisinin örneğini vermekte ve bu çizginin hakikaten üç parçadan müteşekkil olduğunu da açık olarak göstermektedir. Çünkü bu parçalar henüz ayırt edilebilecek bir vaziyettedirler. Artık burada eli enlilemesine olarak bir kenardan diğer kenara kadar kesen tek bir çizgi mevcuttur. Kalp ve kafa çizgilerinin radial ve ulnar nihayetlerinin kalıntıları da henüz kaybolmamıştır. 6, 7 ve 8 numaralı resimler ise maymun çizgisine güzel birer örnek teşkil etmektedirler.

Görülüyor ki geçit şekiller, kalp ve kafa çizgilerinin 2 nci parça vasıtasile birbirine bağlanmasile dört parmak çizgisini meydana getirmektedir. Yani dört parmak çizgisinin teşekkülünde en az üç parça hisselidir. Bu netice, müellifin de belirttiği gibi, H. Pöch'ün müşahedelerine uymak-

tadır. Aynı suretle A. Würth de, yukarıda işaret ettiğimiz gibi, fkeksiyon çizgilerinin embryoda muhtelif gelişme basamakları esnasında parçalar halinde teşekkül ettiğini tesbit etmiştir.

İnceleme materyeli: Bir gurup karakteri olarak ele alabileceğimiz dört parmak çizgisi Türklerde henüz incelenmemiştir. Bunun Türklerdeki çoğunluk nisbetini ortaya koymak, cinsler arasındaki farkı belirtmek, diğer ırklarla karşılaştırmak ve nihayet Türk suçlularında normaller yanısıra tesbit edilen farkı göstermek Türklerin antropolojisini ve kısmen de Türk suçlularının antropolojisini ilgilendiren bir konu olduğundan ele alıp incelemeye uygun bulduk. Çalışma materyelimizi bundan evvel Türklerde el ve parmak izlerini incelerken kullandığımız 120 si erkek, 140'ı kız olmak üzere 260 ferde ait el izi teşkil etmektedir. Türk suçlularına ait materyel de 308 erkek ve 15 kadına ait el izinden ibarettir.* Bu her iki materyel üzerinde dört parmak çizgisi ve geçit şekiller tesbit edilmiş ve incelenmiştir.

Serimizde dört parmak (maymun) çizgisi, geçit şekiller ve cinsler arasındaki fark: 1 numaralı tabloda da görüleceği gibi serimizi teşkil eden 260 kişinin 9 unda dört parmak çizgisi, 24 ünde geçit şekil tesbit edilmiştir. Bunların çoğunluk nisbetleri dört parmak çizgisi için %3,46, geçit şekiller için %9,23 dür. Bu nisbetler ortalama olarak her 100 kişilik bir gurupta 3-4 kişide dört parmak çizgisine, 9-10 kişide geçit şekle raslanabileceğini göstermektedir.

TABLO 1

260 kişide dört parmak çizgisinin ve geçit şeklinin mutlak sayıları ve yüzde nisbetleri

	Dört parmak çizgisi		Geçit şekil	
	m. Sayı	% olarak	m. sayı	% olarak
120 /	5	4,17	13	10,13
140 O	4	2,85	11	7,85
260	9	3,46	24	9,23

Aynı tablonun tetkiki cinsler arasındaki farkı da ortaya koymaktadır. Kadınlarda 1 kişide sağ elde, 3 kişide sol elde olmak üzere 4 kişide dört parmak çizgisi tesbit edilmiştir. Geçit şekil 11 kişide görülmüştür. Bunlardan

* Suçlulara ait bu materyel Dr. Saim Apay'ın "Türk suçlularında antropo-sosyal araştırma. 1944" adlı doktora tezine ait büyük anketten alınmıştır.

Bunları incelemek müsaadesini bana verdiği için kendisine burada teşekkürü zevkli bir borç bilirim.

birinde iki taraflı, 6 sında sağ elde, 4 ünde sol eldedir. Bu gurup içinde yalnız bir kişinin sağ elinde geçit şekil, sol elinde dört parmak çizgisi vardır. Erkeklerde 5 kişide dört parmak çizgisi görülmüştür. Yalnız bir kişide iki taraflıdır. Geri kalan 4 kişinin 3 ünde sağ elde, 1 inde sol eldedir. Geçit şekil 13 kişide tesbit edilmiştir. 2 sinde iki taraflı, .7 sinde sağ elde, 4 ünde sol eldedir. Erkeklerde de yalnız bir kişinin sağ elindeki dört parmak çizgisine karşılık sol elinde geçit şekle raslanmıştır. Mutlak sayılar da gösteriyor ki dört parmak çizgisi erkeklerde kadınlara nazaran daha fazladır. Serimizde çoğunluk nisbetleri şu sonuçları vermiştir: dört parmak çizgisi kadınlarda %2,85, erkeklrde %4,17; geçit şekil kadınlarda %7,85, erkeklerde %10,13 dür. Prof. E. Fischer'in Maria Schiller'e atfen verdiği sayılar da erkeklerle kadınlar arasındaki cins farkını belirtmesi bakımından önemlidir.* Müellif 7502 Orta Avrupalıda dört parmak çizgisini kadınlarda %2,35, erkeklerde %3,2 olarak bulmuştur. Serimizde bu farkın daha büyük olduğunu görmekteyiz.

Irklar arasındaki farklar: Yukarıda da belirttiğimiz gibi el çizgilerinin ırklar arasında gösterdiği farklar hakkında bugün pek fazla bir bilgimiz yoktur. Fakat dört parmak çizgisinin muhtelif ırklarda gösterdiği farklı çoğunluk nisbeti dikkati çekmektedir. Bu bakımdan hususile Mongol ırkları ile Avrupalılar arasında bir ayrılık vardır. W; Portius, Berlin'in kuzey bölgelerine mensup 1030 erkek çocuğu üzerinde seri halinde el relieflerini incelemiş dört parmak çizgisini % 1,65+0,39 nisbetinde, geçit şekilleri %5,15 ±0,68 nisbetinde bulmuştur. Diğer taraftan Prof. E. Fischer de yukarıda adı geçen etüdünde Rittmeister'e atfen 1056 İsviçreli ve Hollandalıda dört parmak çizgisinin çoğunluğunu %1,5 olarak vermekte ve M. Schiller'in verdiği sonuçların da bunu teyit ettiğini ilâve etmektedir. M. Schiller 7502 kişide bu nisbeti %2,8 olarak bulmuştur. Prof. E. Fischer yazısında Orta Avrupa'da normal insanlarda bu nisbetin %4 dün üzerine çıkmadığını bildirmektedir. Buna karşılık Dr. W. W. King'in profesöre verdiği raporda 100 Çinli üniversite talebesinde tesbit etmiş olduğu nisbetler önemlidir. Dr. King dört parmak çizgisi için %13, geçit şekil için %2 nisbetlerini vermektedir. Bu kıymetler elimizde mevcut tek örnek olmakla beraber dört parmak çizgisinin çoğunluğu bakımından Doğu Asya ırkları ile Avrupalılar arasındaki büyük farkı göstermeğe kâfidir.

Selimize gelince, 260 kişide dört parmak çizgisinin çoğunluk nisbeti %3,46 dır. Bu nisbet Avrupalılarda tesbit edilmiş olan yukarıdaki nisbetlerden biraz büyük ise de onların gösterdiği varyasyon genişliğinin azamî sınırının üstüne çıkmamaktadır. Yalnız geçit şekillerin Avrupalılara nazaran serimizdeki fazlalığını gözönünde tutmamız lâzımdır. Elimizde mevcut bugünkü imkânlar içinde karşılaştırmamızı ancak yukarıda adı geçen

* Bu münasebetle temas edilen eser : Schiller, Maria ; Realitaet und Problematik der menschlichen Handfurchen, insbesondere der Affenfurche. Zs, menschl. Vererb. u. Konst. lehre. 25. 1942.

ırk guruplarile yapabiliyoruz. Vardığımız sonuç, serimizin Doğu Asya ırklarından uzaklığı nisbetinde Avrupa ırklarına olan yakınlığıdır. Fakat biz bu yakınlığın daha ziyade Doğu Avrupa ırklarile olabileceğini düşünmekteyiz. Bu sorumuzun karşılığını bu yönde yapılacak yeni araştırmalar verecektir. Özetliyecek olursak Orta Avrupalılarda dört parmak çizgisinin çoğunluk nisbeti yuvarlak olarak %3, bizim serimizde %3,5, Çinlilerde %13 dür.

Sağ-sol farkı: Sağ ve sol eller arasında gerek dört parmak çizgisinin gerekse geçit şekillerin çeşitliliği bakımından fark vardır. Bahis konusu olan bu şekillerin iki taraflı olarak bulunması yani aynı bir fertte hem sağ hem sol elde mevcudiyeti hali selimizde çok azdır. Meselâ kadınlarda yalnız bir kişide geçit şekil iki taraflı olarak bulunmuş (%0,8), erkeklerde bir kişide dört parmak çizgisi (%0,7), iki kişide geçit şekil hem sağ hem sol elde görülmüştür (%1,4). Bunun dışında kadınlarda ve erkeklerde sağ ve sol eller bu bakımdan tamamen farklıdır. Adı geçen bu şekillerin de çoğunluk bakımından buldukları ellerle bir ilgisi görülmemiştir. Yani belirli şekillerin sağ veya sol elde daha fazla bulunması gibi bir olay serimizde her iki cinsde de tesbit edilmemiştir. Meselâ serimizde erkeklerde dört parmak çizgisi sağ elde %3,3, solda %1,6 nisbetinde; kadınlarda sağda %0,7, solda %2,1 nisbetinde bulunmuştur. Aynı suretle geçit şekilleri erkeklerde sağda %7,5, solda %5,0; kadınlarda sağda %5,0, solda %3,5 nisbetindedir.

Yukarıda el çizgilerini tayin eden kalıtım faktörlerinin kuvvetli bir şekilde manifestasyon değişmelerine maruz kaldığını bildirmiştik. Bilindiği gibi bir kalıtım faktörü veya istidadı sabit olmayıp bir gelişme imkânıdır. Bazi istidatlar büyük bir ihtimalle kendilerini açığa vurdukları halde bazileri nisbeten nadir olarak meydana çıkarlar, varyasyon sınırları da çok geniş olabilir. İşte burada gördüğümüz sağ-sol farkı ve rastladığımız geçit şekillerin çeşitliliği bizi böyle bir izah şekline götürmektedir.

Türk suçlularında dört parmak çizgisi ve geçit şekiller: Bir ırk topluluğunda normallerle anormal diyebileceğimiz guruplar arasında dört parmak veya maymun çizgisinin çoğunluk nisbetinin farklar gösterdiğine ikincilerde bu nisbetin ehemmiyetli bir surette arttığına yazımızın başında işaret etmiştik. Meselâ Orta Avrupalı normal insanlarda bu nisbet yüzde 4 ün üzerine çıkmadığı halde normal olmayan guruplarda yüzde 6, 10 hatta 13'e kadar yükseldiğini Prof. E. Fischer yukarıda adı geçen etüdünde bildirmektedir. Idiotlar, irsi akıl hastalıkları ile malûl olanlar, suçlular v.s. normal olmıyan bu ikinci guruba girmektedirler. W. Portius irsen hasta olan ailelere mensup 245 kişi üzerinde bir klinikte yaptığı araştırmada dört parmak çizgisinin çoğunluk nisbetini $12,6 \pm 2,12$, geçit şekilleri $8,97 \pm 1,83$ olarak bulmuştur. Halbuki aynı müellif, daha evvel yukarıda işaret ettiğimiz gibi, 1013 Berlinli normal çocuk üzerinde bunisbetleri $1,65 + 0,39$ ve $5,5 \pm 0,68$ olarak tesbit etmiştir. Bizim incelediğimiz Türk suç-

luları da bu bakımdan normallerden ayrılmakta dört parmak çizgisinin ve geçit şekillerin yüksek nisbetlerle karakterlenmektedirler. 308 erkek ve 15 kadından ibaret olan bu suçlu serisinde erkeklerde 36 kişide dört parmak çizgisi, 61 kişide geçit şekil; kadınlarda 2 kişide dört parmak çizgisi, 2 kişide geçit şekil tesbit edilmiştir. Erkeklerde dört parmak çizgisi 14 kişide iki taraflı, 7 kişide sağ elde, 15 kişide sol elde görülmüştür. Geçit şekil 28 kişide iki taraflı, 25 kişide sağ elde, 8 kişide sol elde tesbit edilmiştir. Kadınlarda bir kişide dört parmak çizgisi her iki elde de mevcuttur. İkincisinde sol elde dört parmak çizgisine karşılık sağda geçit şekil vardır. Geçit şekil de bir kişide iki taraflı, bir kişide yalnız sağ eldedir.

TABLO 2

Türk suçlularında dört parmak çizgisi ve geçit şeklinin mutlak sayıları ve yüzde nisbetleri

	Dört parmak çizgisi		Geçit şekil	
	m. sayı	% olarak	m. sayı	% olarak
308 O ↗	36	11,68	61	19,80
15 T +	2	13,3	2	13,3
323	38	11,76	63	19,50

2 numaralı tabloda görüleceği gibi 323 Türk suçlusunda dört parmak çizgisi % 11,76 nisbetinde bulunmuştur. Bu nisbet normallerin gösterdiği nisbetin (%3,46) üç mislidir. Geçit şekillerde de normallere karşılık artış nisbeti ehemmiyetlidir. Serimizde bu nisbet % 19,50 olarak bulunmuştur ki bu miktar da normallerdeki nisbetin. (%9,23) iki mislinden biraz fazladır. Aşağıdaki 3 numaralı tablo normallerle suçlular arasındaki bu nisbetleri karşılaştırmaktadır.

TABLO 3

260 normal fertte ve 323 suçluda dört parmak çizgisinin ve geçit şekillerinin çoğunluk nisbetleri

	Dört parmak çizgisi	Geçit şekil
260 normal	3,46	9,23
323 suçlu	11,76	19,50

Erkek ve kadın suçlular arasında cins farkını meydana çıkarabilecek bir karşılaştırma yapamıyoruz. Çünkü kadın serisinin sayısı çok azdır. Fakat sağ-sol farkı gibi bir asimetri durumundan burada da bahsedebiliriz.

biliriz. Dört parmak çizgisinin ve geçit şekillerin sağ ve sol ellerdeki dağılışı nisbetleri aşağıda tesbit ettiğimiz şekildedir. 308 suçlu erkekte dört parmak çizgisi 14 kişide iki taraflı olarak görülmüştür ki bu miktar serinin %4,54 ünü teşkil etmektedir. İki taraflı geçit şeklin (28 kişide) çoğunluk nisbeti de %9,09 dur. Sağ elde dört parmak çizgisi %6,81 nisbetinde, solda %9,41 nisbetinde; geçit şekiller sağda %20,62 nisbetinde, solda %12,01 nisbetinde bulunmuştur. Kadınlara gelince, miktar itibarıyla çok az olduklarından bu hususta yukarıda vermiş olduğumuz mutlak sayılarla yetineceğiz.

Asimetri durumu münasebetile vardığımız sonuç normalleri incelerken ileri sürdüğümüz mülâhazaların bir tekrarı olacaktır. Yalnız buradaki nisbetlerin normallerin yanında gösterdiği fazlalık dikkati çekmektedir. Bu da şüphesiz suçlularda adı geçen şekillerin genel olarak fazla bulunuşunun tabii bir sonucudur.

Dört parmak çizgisinin bazı ırklardaki fazlalığı keza bazı irsî hastalıklarda normaller yanı sıra gösterdiği önemli artış şöyle bir izah tarzını ortaya attırmaktadır: Prof. E. Fischer etüdünde bu teşekküle kaç kalıtım faktörünün hisseli olduğunun ve bunların tezahür şartlarının bilinmediğini kaydettikten sonra bazı irsî hastalıklarla malûl olanların ve bazı ırkların ellerinin gelişmesinde bu faktörlere paralel başka kalıtım faktörlerinin mevcudiyeti ihtimalinden bahsetmektedir. Ona göre bu faktörler ya bu plinin teşekkülünü sağlarlar veyahut bu teşekküle mani olurlar. Diğer taraftan müellif, Prof. Abel'in bu hususta ileri sürdüğü görüşe yani parmak arası yastıklarının muhadebiyetinin bu teşekküle bir tesiri olacağı fikrine de kısmen temayül etmektedir. Fakat her halde fleksiyon plileri, parmak arası yastıkları, eklemler tek mil bu teşekkül ile ilgili görünmektedir. Bu ilgi henüz ispat edilmiş değildir. Şimdiki halde önümüzde incelenmesi gereken bir mesele olarak durmaktadır.

Ö Z E T

El ayasındaki dört parmak veya maymun çizgisinin Türklerdeki çoğunluk nisbetini ortaya koymak, cinsler arasındaki farkı belirtmek, mümkün olduğu kadar diğer ırklarla karşılaştırmak ve nihayet Türk suçlularında normaller yanı sıra tesbit edilen farkı göstermek Türklerin antropolojisini ve kısmen de Türk suçlularının antropolojisini ilgilendiren bir konu olduğundan ele alıp incelemeği uygun bulduk. Çalışma materyelimizi 120 si erkek, 140'ı kız olmak üzere 260 ferde ait el izi teşkil etmektedir. Türk suçlularına ait materyel de 308 erkek ve 15 kadın el izinden ibarettir. Vardığımız sonuçları aşağıdaki şekilde özetliyoruz :

1 — Serimizi teşkil eden 260 kişinin %3,46 sında dört parmak çizgisi, %9,23 ünde geçit şekil tesbit edilmiştir (Tablo 1). Buna göre ortalama olarak her yüz kişilik bir grupta 3-4 kişide dört parmak çizgisine, 9-10 kişide geçit şekle raslanıyor demektir.

2 — Dört parmak çizgisinin çoğunluğu bakımından cinsler arasında bir fark vardır. Kadın serisinde dört parmak çizgisi %2,85, geçit şekil %7,85; erkek serisinde dört parmak çizgisi %4,17, geçit şekil %10,13 nisbetinde bulunmuştur (Tablo 1). Bu nisbetler gösteriyor ki erkeklerde dört parmak çizgisi kadınlara nazaran daha fazladır.

3 — Dört parmak çizgisinin, bir gurup vasfî olması dolayısıyla, muhtelif ırklarda gösterdiği farklı çoğunluğun önemi malûmdur. Hususile Mongol ırklarile Avrupalılar arasında bu bakımdan bir ayrılık vardır. Serimizi, bugünkü imkânlar içinde, ancak Orta Avrupa ve Doğu Asya ırk gurupları ile karşılaştırabiliyoruz. Bugünkü bilgimize göre Orta Avrupalılarda bu nisbet ortalama olarak %3, serimizde %3,5 dir. Yalnız geçit şekillerin serimizdeki yüzdesinin Avrupalılara nazaran fazla olduğunu kaydetmemiz lâzımdır. Çinlilerde dört parmak çizgisi %13 gibi önemli bir fazlalık göstermektedir. Bu itibarla serimizin Avrupa ırklarına olan yakınlığı aşikârdır. Biz bu yakınlığın daha ziyade Doğu Avrupa ırklarile olabileceği ihtimali üzerinde durmaktayız.

4 — El çizgilerini tayin eden kalıtım faktörlerinin fenotipik tezahürleri büyük değişmelere maruz kaldığından bu hal sağ ve sol ellerde dört parmak çizgisinin ve geçit şekillerin farklar göstermesine sebep olmaktadır.

5 — 2 numaralı tabloda görüleceği gibi 323 Türk suçlusunda dört parmak çizgisi % 11,76 nisbetinde bulunmuştur. Bu nisbet normallerin gösterdiği nisbetin (%3,46) üç mislidir. Geçit şekillerde de normaller yanı sıra artış nisbeti ehemmiyetlidir. Serimizde bu nisbet % 19,50 olarak bulunmuştur ki bu da normallerde tesbit edilenin (%9,23) iki mislinden biraz fazladır (Tablo 3).

ÜBER DIE PROZENTUALE HAEUFIGKEIT DER VIERFINGERFURCHE DER TÜRKEN UND TÜRKISCHEN KRIMINELLEN Zusammenfassung

In der vorliegende Arbeit wird die prozentuale Haeufigkeit der Vierfingerfurche an Türken und der türkischen Kriminellen untersucht. Es wurden die Handabdrücke von 140 weiblichen und 120 maenlichen Schulkindern, sowie von 15 weiblichen und 308 maenlichen Kriminellen zur Untersuchung herangezogen. Die erhaltenen Resultate sind unten zusammengefasst.

In der ersten Untersuchungsreihe von 260 Schulkindern wurden 3,46% Vierfingerfurche und 9,23% Übergangsform festgestellt (Tabelle 1).

Die prozentuale Haeufigkeit der Vierfingerfurche der weiblichen und maenlichen Geschlechter zeigt ein Unterschied. Beim weiblichen Geschlecht wurde die Vierfingerfurche zu 2,85%, die Übergangsform zu 7,85% gefunden und beim maenlichen Geschlecht sind die entsprechenden Werte 4,17 bzw. 10,13% (Tabelle 1).

Es ist bekannt, dass die prozentuale Haeufigkeit der Vierfingerfurche an verschiedenen Rassen ein wichtigen Unterschied aufweist. Wir können unsere Ergebnisse leider nur mit den mitteleuropaeischen und ostasiatischen Rassengruppen vergleichen. Nach unserer heutigen Kenntnis betraegt diese Haeufigkeit bei der Mitteleuropaeern im Mittel 3% und in unserem Material wurde sie zu 3,5% gefunden. Bei den Chinesen steigt die prozentuale Haeufigkeit der Vierfingerfurche bekanntlich bis 13%. Dem nach ist es klar, dass unserer Material eher eine Aenlichkeit zu den Europaeern als den Ostasiaten zeigt. Eine Aenlichkeit zu den Osteuropaeern scheint uns aber wahrscheinlicher zu sein.

Wie ausder Tabelle 2 ersichtlich ist, wurde die prozentuale Haeufigkeit der Vierfingerfurche der untersuchten 323 türkischen Kriminellen zu 11,76% gefunden. Dieser Wert ist etwa das Dreifache des in der Untersuchungsreihe der Normalen festgestellten Wertes (3,46%). Auch die Haeufigkeit der Übergangsform zeigt eine erhebliche Zunahme gegenüber der Normalen. In der Reihe der Kriminellen betraegt sie 19,5%, ist also etwas grosser als das doppelte des in der Reihe der Normalen gefundenen Wertes (Tabelle 3).

BİBLİYOGRAFYA

- FİSGHER, E.: *Bemerkungen ünber die Vierfingerfurche*. Zeitschr. f. Morph. u. Anthr. 1949. Bd. XLI. Heft 2/3. S. 268-274.
- : *Baur, Fischer, Lenz. Menschliche Erblehre*. 1 inci cilt. Münih 1936. S- 155-156-
- GEIPEL, G.: *Anleitung zur erbbiologischen Beurteilung der Finger-und Handleisten*. Münih 1935. S. 67.
- MEYER - HEYDENHAGEN, G.: *Die palmaren Handleisten bei Zwillingen*. Zeitschr. f. Morph. u. Anthr. 1934. Bd. XXXIII. Heft 1. S. 1-42.
- MARTIN, R.: *Lehrbuch der Anthropologie*. 1 inci cilt. Münih 1928. S. 459-460.
- PORTİUS, W.: *Beitrag zur Frage der Erblichkeit der Vierfingerfurche*. Zeitschr. f. Morph. u. Anthr. 1937 Bd. XXXVI. Heft 3. S. 382-390
- TUNAKAN, S.: *Türklerde el ve parmak izlerinin antropoloji bakımından incelenmesi*. Ankara Üniversitesi yayımları 15. Ankara 1948.
- WÜRTH, A.: *Die Entstehung der Beugefurche der menschlichen Hohlhand*. Zeitschr. f. Morph. u. Anthr. 1937. Bd. XXXVI. Heft 2. S. 187-214.